

Bàn tay bé dang thẳng
Là cánh con ngỗng trời
Bàn tay bé bơi bơi
Là mái chèo nho nhỏ

Bàn tay bé xòe nở
Là năm cánh hoa tươi
Là mọc dậy mặt trời
Bé dâng lên tặng mẹ

Bài 10: Lời khuyên của bố

Học quả là khó khăn, gian khổ. Bố muốn con đến trường với niềm hăng say và niềm phấn khởi. Con hãy nghĩ đến những người thợ, tối đến trường sau một ngày lao động vất vả. Cả những người lính vừa ở thao trường về là ngồi ngay vào bàn đọc đọc, viết viết. Con hãy nghĩ đến các em nhỏ bị câm điếc mà vẫn thích học.

Con hãy tưởng tượng mà xem, nếu phong trào học tập ấy bị ngừng lại thì nhân loại sẽ chìm đắm trong cảnh ngu dốt, trong sự dã man. Bố tin rằng con sẽ luôn cố gắng và không bao giờ là người lính hèn nhát trên mặt trận đầy gian khổ ấy.

Bài 11: Con ong chuyên cần

Con ong bé nhỏ chuyên cần
Mải mê bay khắp cánh đồng gần xa
Ong đi tìm hút nhụy hoa
Về làm mật ngọt thật là đáng khen

Bài 12: Mua kính

Có một cậu bé lười học nên không biết chữ. Thấy nhiều người khi đọc sách phải đeo kính, cậu tưởng rằng cứ đeo kính vào là đọc được sách. Một hôm, cậu vào cửa hàng để mua kính, Cậuk giở một cuốn sách ra đọc thử. Cậu thử đến năm bảy cái kính khác nhau mà vẫn không đọc được. Bác bán kính thấy thế liền hỏi:

- Hay là cháu không biết đọc

Cậu ngạc nhiên:

- Nếu cháu mà biết đọc thì cháu phải mua kính làm gì nữa?

Bác bán kính phì cười:

- Chẳng có thứ kính nào đeo vào mà biết đọc đâu! Cháu muốn đọc sách thì phải học đi đã.

Bài 13: Thạch Sanh

Đàn kê: ai chém chẵn tinh

Cho mày vinh hiển dự mình quyền sang?

Đàn kê: ai chém xà vương
Đem nàng công chúa chiều Đường về đây?
Đàn kê: hỏi Lý Thông mà
Cớ sao phụ nghĩa lại rày vong nhân?
Đàn kê: Sao ở bất nhân
Biết ăn quả lại quên ơn người trồng?

Bài 14: con quạ khôn ngoan

Có một con quạ khát nước. Nó tìm thấy một cái lọ nước. Nhưng nước trong lọ quá ít, cổ lọ lại cao, nó không sao thò mỏ vào uống được. Nó nghĩ ra một cách: nó lấy mỏ gắp từng viên sỏi bỏ vào lọ. Một lúc sau, nước dâng lên, quạ tha hồ uống.

Bài 15: Hoa cúc vàng

Suốt cả mùa đông
Nắng đi đâu miết
Trời đắp chăn bông
Còn cây chịu rét

Sớm nay nở hết
Đầy sân cúc vàng
Thấy mùa xuân đẹp
Nắng lại về chăng?

Ồ chẳng phải đâu
Mùa đông nắng ít
Cúc gom nắng vàng
Vào trong lá biếc

Chờ cho đến tết
Nở bung thành hoa
Rực vàng hoa cúc
Ấm vui mọi nhà

Bài 16: Con cáo và chùm nho

Một con cáo nhìn thấy những chùm nho chín mọng trên cành liền tìm cách hái chúng. Nhưng loay hoay mãi Cáo ta vẫn không với tới được chùm nho. Để dẹp nỗi bực mình, cáo ta bèn nói:

- Nho còn xanh lắm!

Bài 17: Ngôi nhà

Em yêu ngôi nhà
Hàng xoan trước ngõ
Hoa xao xuyên nở
Như mây từng chùm

Em yêu tiếng chim
Đầu hồi lạnh lốt

Mái vàng thơm phức
Rạ đầy sân phơi.

Em yêu ngôi nhà
Gỗ tre mộc mạc
Như yêu đất nước
Bốn mùa chim ca

Bài 18: Ve và Kiến

Ve và Kiến cùng sống trên cây nhưng mỗi người một nét. Kiến chăm chỉ làm việc suốt ngày. Thức ăn kiếm được ăn không hết. Kiến để dành phòng khi mùa đông. Ve thì nhõn nhơ ca hát suốt ngày mùa hè.

Mùa đông đến, thức ăn khan hiếm, Ve đói đành tìm Kiến xin ăn. Kiến cho ve ăn rồi hỏi Ve làm gì suốt mùa hè. Ve đáp:

- Tôi ca hát.

Kiến bảo

- Ca hát là tốt nhưng cũng cần phải lao động nữa chứ.
-

Bài 19: Quạt cho bà ngủ

Ơi chích chòe ơi
Chim đừng hót nữa

Bà em ôm rồi
Lặng cho bà ngủ.
Bàn tay bé nhỏ
Vẫy quạt thật đều
Ngán nắng thu thu
Đậu trên tường trắng
Căn nhà đã vắng
Cốc chén nằm im
Đôi mắt lim dim
Ngủ ngon bà nhé
Hoa cam hoa khế
Chín lặn trong vườn
Bà mơ tay cháu
Quạt đầy hương thơm

Bài 20: Mẹ

Mỗi con đường tôi đã đi qua đều có hình bóng mẹ, dù vui, dù buồn. Tôi luôn tự hào với bạn bè của mình vì có người bạn thân là mẹ. Trải qua nhiều vấp ngã, thành công trong những bước đi đầu đời, tôi đã hiểu mẹ mãi mãi là người yêu thương tôi nhất. Cho dù tôi có là ai, tôi vẫn tự hào tôi là con mẹ.